

flere Officerer paa forskjellig Maade have udmærket sig saavel i Krigen som i Fredens Gjerning, er det uberettiget at slutte, at vi ikke skulle nedlægge Højskolen, thi Ingen kan bevise, at vi ikke med en velindrettet technisk Underviisning i Forbindelse med den Uddannelse, som de Vedkommende havde faaet andetsteds, kunde have haft ligesaa gode Officerer. Jeg for min Part maa bestemt fastholde, at det kunde have været Tilfældet, og ganske vist vilde have været Tilfældet, og at man siden 1839 har begaaet et stort Misgreb imod vort lille Land ved indenfor Kjøbenhavns Volde at oprette to fuldstændige jevnfides gaende Underviisningsanstalter, der lære det selv Samme. Naar jeg altsaa siger, at man ikke skal beholde Skolen i den Form, hvori den hidtil har været, er dette i Henhold til et ganske sundt og naturligt Princip. Den ærede Folkethingsmand for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) var saa god imod os, der talte for en Forandring i dette Punkt, at antyde, at det skete for at tilfredsstille en Theori. Naar man har en Mening, som er forskjellig fra andre Medlemmers, er man saa vant til at høre, at man er doctrinair, at man tilfredsstiller en Theori, men jeg troer dog, at man, inden man tillader sig at henkaste en saadan Paastand, maa formaae at gaae ind paa, hvad der udtales desangaaende, og at bevise, at, hvad der er sagt, ikke forholder sig rigtig. Jeg kan heller ikke Andet end i høi Grad forbauses over det høist mærkværdige Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem er kommen til at staae, idet han, naar Udvalgets Forslag blev vedtaget, kunde finde sig foranlediget til at stemme imod Loven. Jeg tillader mig meget at troe, at det, naar man stiller sig paa et saadant Standpunkt, maaskee snarere skeer, fordi man har Lyft til at stemme imod Loven, men da kan man sandelig ligesaa gjerne finde paa at stemme imod den, fordi der ikke bliver baade Oberster og Oberstlieutenanter eller hvilket som helst andre Grader i Stabsofficersklassen. For mig stiller Sagen sig saaledes, at jeg har kunnet slutte mig til det af Udvalget stillede Forslag, fordi det har flere gode Sider, som jeg tildeels har antydet, men som jeg dog skal tillade mig at udvikle noget nærmere. For det Første har

det den gode Side, at det indskrænker den Underviisning, som er nødvendig til Uddannelsen af Officerer i de specielle Vaaben, til en kortere Tid. Jeg tør sige, at naar vi betragte den yngste og den næstældste Klasse i Skolen som de Classer, hvori den fornødne Underviisning meddeles, vil der nu omtrent blive givet paa tre Aar, hvad man tidligere har tilfattet at give i sex. Det er klart, at dette ikke kan skee uden nogen Begrænsning, men at denne kan have Noget for sig, har jeg allerede tilladt mig at forklare. Naar jeg saaledes vil kunne gaae ind paa dette Forslag, uagtet det maaskee kan have sine Banskkeligheder, uagtet der maaskee kan kræves nogen større Uleilighed fra Officerernes Side for tilfulde at uddanne Eleverne til den Gjerning, de faae at udrette, er det, fordi der i dette Forslag er en Tilnærmelse til, hvad jeg har kunnet ønske. Jeg forudsæer nemlig, at Armeen, og navnlig de specielle Vaaben, faaer Tilgang af yngre Mennesker, som have faaet Uddannelse andetsteds fra, saaledes at de med stor Behed ville kunne tilægge sig Alt, hvad der meddeles i den yngste og næstældste Klasse i Officersskolen, og som, naar de arbeide videre alene, ville være saaledes funderede, at de uden stor Banskkelighed kunne gjenneengaae den ældste Klasse, thi, uagtet der ingen Tvang er paa dem dertil, ville de naturligt være kaldede til at gjøre det, forsaavidt de overhovedet have en varm Interesse for den Livsopgave, til hvilken de have viet sig. Jeg seer dernæst i dette Forslag den gode Side, at det stiller alle Vaaben lige og langt nærmere til hinanden, end hidtil har været Tilfældet. Det har ikke været helbigt for vor Armee, at de forskjellige Vaaben have staaet skarpt imod hinanden, at Theori og Praxis — hvis Forklaring af det ærede Medlem for Bornholm jeg fuldstændigt skal tiltræde — have staaet imod hinanden; jeg troer, at der har været en altfor stor Modsetning mellem de to Classer af Officerer, og, uden at ville lægge Skylden paa den ene eller den anden Side, tør jeg dog ganske bestemt sige, at den for en stor Deel har været hos dem, der have lagt en overveiende stor Vægt paa en Praxis, som ikke var velbegrundet. Fremdeles har den Betragtning været ledende for mig, at alle Værne-